

شنبه ۱۳ اردیبهشت ۱۳۹۹
۸ رمضان ۱۴۴۱ می ۲۰۲۰
شماره ۸۰ ۲۵۳ صفحه

متن میثاق نامه روزنامه نگاری در سایت روزنامه موجود است

اخبار

فعالیت‌های «تالار مولوی» مجازی می‌شود

به فکر «اعتمادسازی»

باشیم

مدیر مرکز تئاتر مولوی با اشاره به شرایط و محدودیت‌های موجود برای فعالیت‌های هنری در شرایط کرونایی، اعلام کرد طرحی جامع برای فعالیت‌های یں تالار در فضای مجازی شکل می‌گیرد.

امیرحسین حریری مدیر مرکز تئاتر مولوی درباره ادامه فعالیت‌های این مجموعه تئاتری در شرایط کرونایی، با توجه به تعطیلی فعالیت‌های حضوری تئاتر، به مهر گفت: طی جلساتی که در هفته‌های اخیر داشته‌ایم ما با توجه به پیش‌بینی‌ها و اینکه شرایط خاص کرونایی برای فعالیت‌های حضوری فرهنگی و هنری همچنان ادامه دارد، در حال برنامه‌ریزی طرحی هستیم تا برنامه‌های مختلف هنری و پژوهشی را در مرکز تئاتر مولوی به‌صورت غیرحضوری و با ظرفیت فضای مجازی برگزار کنیم.

وی با اشاره به فعالیت‌های فرهنگی و هنری برخی نهاده‌ا، ارگان‌ها و هنرمندان در فضای مجازی، تأکید کرد: ما اکثر فعالیت‌ها همچنین شرایط را رصد می‌کنیم و در حال شکل دادن یک طرح جامع هستیم تا ما هم فعالیت‌های خود را ادامه دهیم و حتی به این موضوع فکر می‌کنیم که فعالیت‌های هنری خود را هم در فضای مجازی ارائه دهیم. به همین منظور جلسهای را با تعدادی از هنرمندان و کارگردان‌های تئاتر که در مرکز تئاتر مولوی اجرا داشته‌اند و همچنین متخصصان و کارشناسان تئاتری برگزار می‌کنیم تا در خصوص این طرح به نتیجه‌گیری مطلوب برسیم. حریری با بیان اینکه در خصوص برنامه‌های علمی و پژوهشی مرکز تئاتر مولوی برنامه‌ریزی‌ها انجام شده و در حال آماده‌سازی زیرساخت‌های اساسی برای هر چه جدی‌تر برگزار شدن این برنامه‌ها هستیم، افزود: به طور حتم همایش «تئاتر مسئولیت‌محور» را که قرار است در تالار مولوی برگزار شود، در صورت فراهم نشدن امکان برگزاری به صورت حضوری، در فضای مجازی برگزار می‌کنیم و برای این منظور هم با حوزه پژوهش و همچنین انفورماتیک دانشگاه تهران گفتگوها و رایزنی‌هایی را داشته ایم.

مدیر مرکز تئاتر مولوی با اشاره به اینکه فراخوان همایش تئاتر مسئولیت‌پذیری به زودی منتشر می‌شود، درباره دیگر برنامه‌های این مرکز توضیح داد: ما در مرکز تئاتر مولوی برنامه «پاراگراف» را داریم که قرار است در هفته آتی با موضوع «میزانسن در تئاتر تادنوش کانتور» برگزار کنیم. این برنامه با حضور متخصصان دانشگاهی برگزار می‌شود و در حال برنامه‌ریزی هستیم تا این برنامه را به صورت گسترده و با استفاده از شبکه دانشگاه تهران بکشیم.

وی درباره بخش اینترنتی اجراهای تئاتری و احتمال فعالیت مرکز تئاتر مولوی در این زمینه، یادآور شد: بخشی از اجرای فعالیت‌های نمایشی در حوزه مجازی، آزمون و خطاست ولی حرکت‌هایی که در این زمینه انجام شده قابل قدردانی است و باید در این شرایط از این ظرفیت استفاده کنیم و نباید نسبت به آن بی‌اعتنا باشیم.

حریری درباره شرایط بازگشایی مجدد سالن‌های تئاتر و از سرگیری اجراهای نمایشی در دوران پساکرونا، تصریح کرد: جامعه هنری باید به این نکته توجه کنند در صورت بازگشایی مجدد سالن‌های تئاتری برای حضور مخاطبان در سالن‌های تئاتر نیاز به اعتمادسازی مجدد است. ما در آن دوران ۳ تا ۴ ماه سخت را خواهیم داشت و همه مسئولان و سازمان‌ها باید از ظرفیت‌های مختلف خود برای این اعتمادسازی مجدد استفاده کنند. هنرمندان نیز باید با سعه صدر و همدلی این مسیر را طی کنند.

عطیه موذن

نقد و بررسی سریال «مسیح» در یک برنامه زنده، درخشش پژمان جمشیدی در «زیرخاکی»، حواشی سریال‌های رضائی و حال خوب «دعوت» در لحظه‌های افطار از مهمترین رویدادهای هفته گذشته بود.

چهار هفته؛ پژمان جمشیدی و گل‌هایی که در بازیگری به ثمر نشست

وقتی پژمان جمشیدی فوتبالیست برای اولین بار در سریال «پژمان» خوش درخشید، خیلی‌ها به حساب بخت و اقبالش گذاشتند که یک بازیکن تقریباً بازنشسته فوتبال در دهه ۷۰ و ۸۰، در دهه ۹۰ وارد بازیگری شده و اتفاقاً به چشم مخاطب هم آمده است. جمشیدی اما نشان داد که اراده‌اش برای تثبیت خود در حرفه جدید خیلی بیشتر از بخت و اقبال است. خیلی‌ها حتی وقتی از تلویزیون یک راست به سینما و کمدهای بفروش صعود کرد، هنوز باورش نداشتند. جمشیدی اما خیلی بیشتر از همه این خیلی‌ها خودش را جدی گرفت و نه تنها به گیشه، پسندۀ نکره که با ورود به تئاتر نشان داد به دنبال فعالیتی حرفه‌ای‌تر در عرصه بازیگری است.

جمشیدی این شب‌ها برای دومین بار به عنوان بازیگر نقش اول یک سریال در تلویزیون ظاهر شده است و البته این در حالی است که در چند سال اخیر موفقیت زیادی در تئاتر و سینما کسب کرد و حالا دوباره به تلویزیون بازگشته است. او در «زیرخاکی» ساخته جلیل سامان در قامت نقشی متفاوت از بازی‌ها و فیلم و سریال‌های پیشین حضور یافته است؛ نقشی که ملاحظ آن با خلاقیت و طنزای‌های جمشیدی دو چندان شده و طراحی‌های او برای این کاراکتر، موقعیت‌های تازه و کمیک زیادی را خلق کرده است.

جمشیدی با بداعت‌هایی که در بازی خود به خرج داده است توانسته این شب‌ها مخاطب را با خود همراه کند و تیکه کلام‌ها و شوخی‌هایی که دارد در لحظه‌های بسیاری می‌تواند نشاط و خنده را به مخاطب سریال ببخشد.

تقابل او و ژاله صامتی و همچنین سکناس‌های دو نفره او و هادی حجازی فر نیز موقعیت‌های ویژه‌ای را در سریال رقم زده است و نشان می‌دهد او در مقابل هر بازیگری می‌تواند به خوبی همکاری کرده و نقش پاسور را بازی کند و حتی به ارتقای بازیگر مقابل خود نیز کمک کند.

همکای متقابلش با صامتی و حجازی‌فر در «زیرخاکی» اگرچه این ترکیب را با هم به یک پکیج ویژه و برگ برنده تبدیل کرده است و حتی حضورشان فضای تازه‌ای در باز کردن انحصار کم‌دین‌ها و بازیگران طنزپرداز تلویزیونی است اما خود جمشیدی را به تنهایی یک سر و گردن بالاتر ازبازی‌های پیشین قرار داده است.

به این ترتیب پژمان جمشیدی با هنرنمایی‌های این شب‌هایش در تلویزیون و در سریال «زیرخاکی» جایگاه خود را به گونه‌ای در بازیگری تثبیت کرده است که می‌توان گفت بهترین گل‌های این بازیکن فوتبال این روزها به ثمر نشسته است.

حاشیه هفته؛ بچه مهندس و مخاطبی که

همچنان دست کم گرفته می‌شود سریال‌های ماه رمضان امسال در آستانه پخش به حاشیه‌هایی دچار شدند که البته تصور می‌شد با شروع پخش، این حواشی به پایان رسیده‌اند و مخاطب با آرامش شاهد تماشای این آثار خواهد بود. یکی از این سریال‌ها «بچه مهندس ۳» به کارگردانی علی غفاری است که اتفاقاً به واسطه خاطره مخاطب از دو فصل قبلی و داستان دنباله‌دار کاراکترهایش، جزو پر مخاطب ترین سریال‌های رضائی هم هست.

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور

صاحب امتیاز و مدیرمسول:

غلامحسین شعبانی

نشانی: میدان انقلاب – خیابان جم‌آزاده شمالی

پلاک ۳۶۰ واحد ۵

پست الکترونیک:

info@emtiazdaily.ir

تلفن: ۶۶۵۹۳۸۰۹

آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹

لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

«مسیح» زیر تیغ نقد کارگردان «مسیح»

ستاره «زیر خاکی» اوج می‌گیرد؟

حواشی فصل سوم «بچه مهندس» تازه با شروع پخش، آغاز شد و مخاطب را نسبت به بازیگران، قصه، ساختار و... با علامت سوال‌هایی مواجه کرد. ابتدا حذف نام روزبه حصاری از این سریال دردسر ساز شد که بازیگر سریال را هم به واکنش واداشت. حاشیه عجیب‌تر اما تغییر ناگهانی بازیگر نقش اصلی سریال بود به گونه‌ای که در یک فصل از سریال دو چهره برای یک بازیگر به کار گرفته شد، یعنی مخاطب ابتدا نوجوانی‌های «جواد» و ورود او به دانشگاه را می‌بیند و به فاصله یک قسمت بعدتر این دانشجو با شمایل بازیگری که نقشش را روزبه حصاری ایفا می‌کند دیده شد!

این تغییر ناگهانی و عجیب که بدون سیر منطقی لازم و حتی بدون عنوان اینکه چند سال گذشته است انجام شد مخاطب را با نوعی سردرگمی و حیرت مواجه کرد.

شاید اگر این تغییر از ابتدای فصل صورت می‌گرفت خیلی طبیعی‌تر جلوه می‌کرد و ما از ابتدا ریزه حصری را می‌دیدیم که برای ثبت نام به خوابگاه و دانشگاه آمده است و هم خط منطقی و روایی داستان حفظ می‌شد هم مخاطب را با این پرسش که چطور یک نفر در فاصله چند سال در دانشگاه با این حجم از تغییرات رو به رو شده است رها نمی‌کرد. به عنوان مثال می‌توان از سریال «وارش» یاد کرد که برای نقش اصلی سریال از دو زن در نقش جوانی و میانسالی استفاده کرد اما حضور زن میاسال در سریال پس از ۲۰ سال و با یک اتفاق داستانی و بازگشت از زندان در قصه همراه بود. اما اینجا مخاطبی که در قسمت قبل جواد جوادی را با نقش نوجوانی‌های او در دانشگاه می‌بیند پی باره با جوانی‌هایش در همان دانشگاه مواجه می‌شود.

شروع این فصل از «بچه مهندس» کمتر از بسترسازی منطقی آغاز شد و حتی فضای این سریال اجتماعی به یک باره وارد فضای امنیتی شد که باز هم بر سرگردانی مخاطبش افزود. باید دید غفاری برای از دست ندادن مخاطبان همراه دو فصل پیشین‌اش در ادامه چه تمهیداتی در پرداخت داستان و کارگردانی در نظر گرفته است.

اتفاق ویژه؛ شروع «مثبت مکت» با نقد یک روزها روز و جنجالی نادر طالب‌زاده یکی از مجریان مؤلف سازمان صداوسیماست که توانسته خلأ برنامه‌های استراتژیکی را با برنامه‌های گفتگومحور خود پر کند. طالب‌زاده مستندساز و کارگردان هم هست و این وجه او باعث شده است ورودش به موضوعات همواره با نگاهی به‌روز باشد و از المان‌های جدی ژورنالیستی بهره بگیرد.

او این روزها برنامه جدیدی را با نام «مثبت مکت» در شبکه سه سیما شروع کرده است. برنامه‌ای راهبردی که قرار است به بررسی و تحلیل مسائل مختلفی بپردازد که در ایران و جهان جریان دارد و همچون برنامه‌های

سینماگران و کارشناسان نیز در هفته‌های اخیر جریان ساز شده و حتی مورد توجه رسانه‌های مکتوب و مجازی نیز قرار گرفته است.

«سینما معیار» یکی از برنامه‌های باسابقه رادیو گفتگوست که هر هفته پنجشنبه‌ها روی آنتن می‌رود و خیلی جدی به نقد و بررسی سینما می‌پردازد. این برنامه در زمان اکران فیلم‌ها و فضای عادی سینما به نقد فیلم‌های روی پرده و مباحث مرتبط می‌پرداخت و این روزها در تعطیلی سینماها و طرح شدن مباحثی چون اکران اینترنتی، میدان دار طرح چالش‌های جدید شده است.

«سینما معیار» هفته گذشته در گفتگوهایی با کارشناسان و مدیران وی او دی‌ها به ظرفیت‌های اکران آنلاین فیلم‌های سینمایی پرداخت و یک هفته قبل تر که مباحث پیرامون محمد امامی و سرمایه‌گذاری وی در پروژه‌های سینمایی داغ شده بود به موضوع شفافیت مالی در سینما پرداخت که گفتگوی این شبکه با منیزه حکمت و انتقادها و مواضع او نسبت به دولت نیز با بازتاب زیادی در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی مواجه شد.

برنامه «گیومه» نیز شنبه تا چهارشنبه از رادیوهمایش روی آنتن می‌رود و به حوزه‌های مختلف هنر مثل تئاتر و سینما می‌پردازد. این برنامه نیز هر از گاهی گفتگوهای جریان سازی دارد که نمود آن از آن گفتگوی چند روز پیش

این برنامه با حامد عنقا طراح و نویسنده سریال «افزاده» بود که به تشریح وضعیت این پروژه و حتی اهمیت و تفاوت آن نسبت به پروژه‌های قبلی اش پرداخت؛ گفتگویی که باز هم در رسانه‌ها بازتاب یافت و به اشتراک گذاشته شد. پیشنهاد ویژه؛ حال خوب یک «دعوت» حضور روحانیون در قاب سیما در قلمتی فراتر از یک کارشناس تجربهای است که طی سال‌های متعددی در رسانه ملی آزمونش را پس داده است. از حجت الاسلام راستگو و برنامه سازی برای کودکان و نوجوانان تا حجت الاسلام قرآنی که سال هاست پای تخته سیاهش مباحث مختلفی را پیش روی مخاطب طرح می‌کند و قدمت بحث‌هایش هیچ گاه مانعی برای قدیمی شدن حرف‌ها و بحث‌هایش نشده است

حجت الاسلام برمایی و حضور او در اجرای برنامه «دعوت» برای دومین سال است که ماه رمضان با اقبال مخاطب همراه شده است. با این حال برنامه دعوت که چندین سال است روی آنتن شبکه یک می‌رود علاوه بر حضور ایمن مجری- روحانی به ظرفیت‌های ویژه‌تری اتکا کرده است.

این برنامه که اگرچه روایت‌های قصه محور آن باعث شد سال گذشته با «ماه عسل» مقایسه شود اما جزو برنامه‌هایی است که عضو اصلی تیم «ماه عسل» هم در آن حضور دارد یعنی محمد پیوندی که اینجا نقش سردبیر را دارد و شاید همین باعث شده است که انتخاب مهمانان براساس موضوعات مهمتری شکل بگیرد.

«دعوت» که چند شب اخیر سراغ مهمانانی رفت که حضورشان تحت تأثیر کرونا بود اما به صورت ویژه‌ای در این ایام از خودگذشتگی، صبوری و تسلیم نشدن را نشان داده اند. به طور مثال این برنامه در اولین قسمت سراغ دو مادر رفت؛ پزشکی که تا آخرین لحظه بارداری درحالت خدمت به بیماران بود و پرسنستری که کرونا او را دوماه از فرزند خود دور کرد.

این برنامه که تهیه کنندگی آن را مجتبی کشاووز بر عهده دارد چند شب پیش نیز زوجی را دعوت کرد که پیش از این تصویر آنها در شبکه‌های اجتماعی بارها به اشتراک گذاشته شد و آن تصویر زن سالخورده‌ای بود که بر صورت همسرش ماسک می‌زد و حالا در این برنامه از عاشقانه‌های زندگی خود و همسرش می‌گفت.

من باید تنهایی یک زوج سالخورده را نشان می‌دادم. انزوی زن و مرد از جامعه و سپس انزوی آنها از هم به لحاظ روحی و جسمی و سرانجام تلاش یکی از آنها برای راهیای از انزوا و بازگشت بوی عشق به خانه یک روایت کامل از زندگی کهنسالی با همان ریتم واقعی اش است و لوکیشن فیلم هم به نظرم شبیه خانه‌های همه پا به سن گذاشته‌هاست. وی متذکر شد. وقتی جا و مکان محدود باشد به همه چیز محدود می‌شود و کنار آمدن با کمبودها سخت تر و این برای زندگی این زوج یک روال طبیعی است اما قضیه عشق باز هم ممکن است در همین جای کوچک بر اثر یک اتفاق سرانجامی دیگر پیدا کند. خانه در فیلم من جایی است برای یادآوری عشق و علاقه قدیمی و همچنین یک تکیه گاه یا به نوعی حصار که بتواند از شما محافظت کند چون هر چقدر هم در انزوا باشید اگر هنوز خون در رگ‌هایتان جریان داشته باشد و قلیتان پتید در این جهان حضور دارید و می‌توانید عشق بوریزید «ترانه شرقی» اولین فیلم بلند سینمایی احسان صدیقی و به نوبسندگی و تهیه کنندگی محمود غلامی است و داستان یک زوج سالخورده را روایت می‌کند که پس از سال‌ها با فراموشی که برای رخساره (پروانه معصومی) رخ می‌دهد زندگی‌شان دچار تغییر می‌شود. پروانه معصومی، کریم اکبری مبارکه، نازنین فراهانی، رضاپایرونند بازیگران این فیلم سینمایی هستند.

دعای روز هشتم ماه مبارک رمضان

اللّهُمَّ ارْزُقْنِیْ فِیْهِ رَحْمَةً الْاِیْتَامِ، وَاطْعَامَ الطَّعَامِ، وَافْشَاءَ السَّلَامِ، وَصَحْبَةَ الْکَرَامِ، بِطَوْلِکَ یا مَلَجَا الْاَملِیْنِ

خدایا روزیم گردان در این ماه مهرورزی نسبت به یتیمان و خوراندن طعم و به آشکار کردن سلام و هم نشینی با کریمان به فضل و کرم‌ت ای پناه آرزومندان

یک فتنجان چای داغ

آخرین خبر از سلامتی محمدرضا شجریان

چند روزی است که به ایام ماه مبارک رمضان وارد شده‌ایم؛ ایامی که در این چندساله همیشه بحث بر سر دعای ربنا را که توسط محمدرضا شجریان اجرا و سال‌ها به بخشی از فرهنگ رضائی مردم ایران تبدیل شده بود، باب کرده است؛ چراکه ۳۰سال از دعا از تلویزیون و رادیو پخش شد، اکنون که چند سالی از پخش نشدن این دعا می‌گذرد، بحث در فضای مجازی در این‌باره بسیار است؛ حتا در روزهایی که او در بستر بیماری سخت به‌سر می‌برد.

امسال با آغاز ماه مبارک رمضان، ربنا‌ی شجریان با حجم گسترده‌ای در فضای مجازی دست به دست شده و افراد مختلف سعی می‌کنند با این کار جبرانی در پخش نشدن این دعا با صدای شجریان از تلویزیون و رادیو داشته باشند. این بحث حتی یاد کردن از «جواد ذبیحی» را که سال‌ها قبل، پیش از شجریان، دعای ربنا را تقریباً با همین شمایل اجرا کرده بود، در پی دارد. برخی از نوازندگان نیز با ایده‌های مختلف به بازسازی این اثر روی آورده‌اند.

چندسال پیش شجریان در مصاحبه‌ای با روزنامه ایران درباره پخش ربنا در صدا و سیما اظهار کرده بود: ربنا متعلق به من هم نیست، متعلق به مردم است. جزو زندگی و عواطف مردم است و هیچکس حق ندارد آن را از مردم بگیرد. من که صاحب این اثر هستم و در واقع آن را خلق کردم هم می‌گویم متعلق به مردم است. من ربنا را هرگز از مردم دریغ نکردم. حالا اگر اقتضای سیاست است که صدای من را به هیچ صورتی پخش نکنند، خودشان می‌دانند، ولی نگویند که ربنا را من نگذاشته‌ام پخش کنند.

اکنون که در فضای ماه مبارک رمضان قرار داریم و روزانه بارها از ربنا‌ی این استاد آواز ایرانی یاد می‌شود، وضعیت جسمانی او را هم از پزشکش جویا شدیم. حسن عباسی گفت: «وضعیت جسمانی استاد بهتر است و هر روز ایشان را ملاقات می‌کنم. خوشبختانه مشکل جدیدی ندارند و شرایطشان ثابت است.»

کارگرانی که پشتیبان کادر درمان شدند

روایت یک جهاد ۲۰روزه

فرزاد جعفری کارگردان عرصه سینمای مستند عنوان کرد که مستند «جان پناه» روایت‌گر تلاش کارگران ساختمانی، برای آماده‌سازی یک بیمارستان در ۲۰ روز برای رسیدگی به بیماران کرونایی است.

فرزاد جعفری کارگردان عرصه سینمای مستند که این روزها مشغول ساخت مستندی با نام «جان پناه» با محوریت کروناست در گفتگو با مهر درباره اثر اثر گفت: بیمارستانی قدیمی در شهر ری به نام فیروزآبادی وجود دارد که در کنارش ساختمان‌ها در حال ساخت و نیمه‌کاره بود. با افزایش تعداد مبتلایان به کرونا، قرار شد این ساختمان کامل شود و بیماران کرونایی در این ساختمان مستقر شوند، در نهایت این ساختمان در ۲۰ روز آماده شد که اتفاقی نادر در ایران است.

وی افزود: من مشغول تصویربرداری در یک پروژه ساختمانی بودم که تلاش کارگران این ساختمان برای آماده‌سازی و کادر درمان در بیمارستان فیروزآبادی توپهم را جلب کرد و شروع به کار کردم ولی سریع متوجه شدم که اتفاقاتی زیرد لایه‌های زیرین در حال رخ دادن است. به این صورت که بیمارستان فیروزآبادی کنار ساختمان ما بود و بیماران کرونایی زیادی در آنجا بستری بودند که برخی از آن‌ها هم می‌مردند. ما مدام از این ساختمان نیمه کاره می‌دیدیم که آمبولانس‌هایی می‌آیند و برخی از کادر درمان با تعداد همای‌های مخصوص اجساد را جا به جا می‌کنند. این موضوع باعث می‌شد همکاران من دلهره داشته و نگران کار کردن در این ساختمان باشند. جعفری ادامه داد: این نگرانی جالب هم بود چون مجبور بودند کنار کنند تا ساختمان زودتر برای مریض‌های کرونایی آماده شود همزمان خوشان و خانواده‌هایشان نگران این بودند که تمکد درگیر این بیماری شوند چون مدام به داخل فضای بیمارستان رفت و آمد داشتند و مسئولان بیمارستان مدام وارد ساختمان می‌شدند تا ببینند پیشرفت این ساختمان به چه شکل است. مقداری که پیش رفتیم دیدیم اوضاع بدتر شد چراکه کار به نیروهای زیادی احتیاج پیدا کرد، اما هیچ کارگر و بنایی وارد پروژه نمی‌شد تا کارها زودتر انجام شود. هرکسی متوجه می‌شد نزدیک بخش‌های کرونایی قرار داریم، نمی‌آمد تا کار کند همین موضوع، دوستان من را با مشکلاتی مواجه می‌کرد.

جعفری با بیان اینکه فیلمبرداری ما در بیمارستان قدیمی فیروزآبادی و این ساختمان جدید انجام شد، اظهار کرد: در این داستان مساله جان آدم‌ها مطرح بود اما کارکنان این ساختمان جانشان را به خطر انداختند، در حالی بود که در آن زمان همه خود را قرنطینه می‌کردند اما این افراد هرچند امکان ابتلا و انتقال بیماری به خانواده‌های خود را داشتند این مساله را در نظر نگرفتند و تلاش کردند تا این ساختمان نیمه کاره، آماده شود. در واقع آن‌ها کادر درمان را پشتیبانی کردند. به نظرم این مساله مهم بود که از جان و سلامتی خود می‌گذرد تا به جامعه کمک کند در حالی که به راحتی می‌توانستند در این محل حضور پیدا نکنند و در خانه‌های خود در امان باشند. این کارگردان توضیح داد، در این فیلم حضور و تلاش پرسنل بیمارستان برای استفاده از بیمارستان جدید و انتقال مریض‌ها از بیمارستان قدیمی به بیمارستان جدید هم خیلی مهم بود چون تعداد مبتلاها هم روز اضافه می‌شد و جا برای بستری آنها در بیمارستان قدیمی کم بود. وی در پایان درباره ملاحظات بهداشتی در مسیر تولید این مستند هم بیان کرد: هر چند امکان ابتلای من و عوامل وجود داشت ولی نگران این موضوع نبودم، ما در فضایی بودیم که بیماران کرونایی وجود داشت ولی سعی کردیم از خودمان و بچه‌ها مراقبت کنیم. این را هم باید بگویم تقریباً ۸۰ درصد از فیلمبرداری «جان پناه» در همان دوران تمام شد و حالا تنها ۲۰ درصد از کار ضبط باقی مانده است. یکی دو هفته دیگر هم کارهای تدوین شروع می‌شود.

اثر کووید-۱۹ بر صنعت نشر آثار: ضرر نیم میلیارد پورویی

پس از چهار هفته بسته بودن کتابفروشی‌های آلمان به خاطر شیوع ویروس کرونا، آنها دوباره فعالیت خود را با محدودیت‌هایی آغاز کرده‌اند. در حالی که تقریباً نیمی از کتاب‌ها در آلمان از طریق کتابفروشی‌ها فروخته می‌شوند، از بیستم آوریل (یکم اردیبهشت) کتابفروشی‌های آلمان دوباره باز شده و شروع به کار کرده‌اند، اما انتظار نمی‌رود همه چیز به سرعت به حالت عادی برگردد.

همه کتابخانه‌های آلمان به غیر از ایالت‌های فدرال برلین و ساکسونی-آنهالت به مدت یک ماه کامل مجبور به پایین آوردن کرکره‌هایشان شده بودند. انجمن ناشران و کتاب‌فروشان آلمان تخمین می‌زند که همین چهار هفته بسته بودن به معنی وارد شدن بیش از نیم میلیارد یورو خسارت به صنعت کتاب کشور شده است.

مدیر خانه نشر مستقل «پروودکت» فکر می‌کند حتی با وجود دوباره باز شدن کتابفروشی‌ها، فروش به سرعت بهبود پیدا نخواهد کرد. او می‌گوید: «از آنجا که مردم نگران سلامت‌شان هستند و پول کمتری خرج می‌کنند هنوز ترافیک عمومی زیادی نخواهیم داشت.» خانه نشر او که آثار کمکی و زمان‌های گرافیکی را به فروش می‌رساند، تا اینجا شاهد کاهش ۴۰ درصدی فروش بوده اما امیدوار است بتواند با کمک پول‌های دولتی و کاهش ساعات کاری برای کارمندان خود، به کار ادامه دهد. پروودکت ۳۰ سال است که فعالیت می‌کند.

ناشران کوچک‌تر بیش از بقیه تحت تأثیر کرونایوروس قرار گرفته‌اند، کسسل شدن نمایشگاه کتاب لایپزیگ و مجموعه‌ای از فستیوال‌های ادبی و توره‌ای کتاب‌خوانی باعث شده که کتاب‌های آن‌ها عملاً در یک ماه گذشته نامرئی شوند. حتی بیش از پاندمی کووید ۱۹- هم این ناشران کوچک در معرض توجه زیادی نبودند و حضور فیزیکی در مغازه‌ها برای آن‌ها حیاتی بود.

اما حتی در عصر اینترنت، کتاب‌فروشی‌ها برای صنعت نشر آلمان ضروری هستند چون تقریباً نیمی از تمام کتاب‌ها هنوز به صورت فیزیکی خریداری می‌شوند.